

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratică 5 cr. se vînd la »Tipografia», soc. pe acțiuni.

Spre orientare.

„S'a introdus, de câțiva timp, obiceiul de a se publica adesea lucruri îndrăznețe și pentru mulți jignitoare chiar, fără a se cere numele autorului... Când se ating instituții, ... a mai tolera asemenea lucruri este a contribui în chip vinovat la scăderea tot mai mult a autorității presei”. *Trib. Poporului*. — Cuvînt redacțional, în nrul de probă.

„Ferește-mă Doamne de prieteni, că de dușmani mă voi feri eu” — zice o vorbă veche și înțeleaptă.

Cuvînt de aur e acest cuvînt și plin de sfat este cuprinsul lui. Din bogăția pășunilor sale l'a făurit Românul, și dacă nu l-ar fi făurit de veacuri, l-ar fi făcut de sigur în timpul din urmă vr'un om, care dedicat obșteștilor treburi ale poporului românesc, a privit cu ochi pînăzător și a cumpănit cu minte luminată cele câte ni-s'au întîmplat pe terenul politicii naționale.

Într'adevăr dușmanul cel mai rău, cel mai îndușmănit, ce l-am avut nu ne-ar fi putut strica nouă Românii atîta, cît din nenorocire stricătu-ni-au, nu numai prietenii, ci chiar frații noștri.

Trist și sfîșietor spectacol în sinul unui popor, ce luptă de veacuri pentru cele mai elementare pretențiuni de drept și libertate națională, spectacolul ce ni-s'a dat nouă se vedem în timpurile din urmă. Am ajuns să vedem cu ochii noștri, cum frați ai noștri, și încă de aceea, care cu fală în fruntea treburilor s'au pus, ne-au părăsit, au fugit de pe câmpul luptei — și apoi au mai avut și nenorocitul gînd ca de dragul nu știu cui, se ne incurcă, se ne buimăcească, și se ne facă ghem înaintea dușmanilor noștri.

Tristă și sfîșietoare privești! — și totuși la aceasta, și întru aceasta lucră azi oameni, cari frați ne sînt, trup din trupul nostru, sânge din sângele nostru, și cari cu vorbă dulce românească, icoane din viitor frumos ne arată, ca se ne atragă în spre partea lor, care răleciță este și se ne poată duce pe cărarea lor, care greșită este.

De mult privim deja lucrarea lor, cu mare sgîmot și alaiu început, cu multă gură și aparat de ritoricești frase purtată — dar' am tăcut. Zisu-ne-am în gîndul nostru și am socotit:

„Îi știu, că ușurateci și de ușor material sînt; vorbă știu face dar' faptul nu vor; lăsamu-i să vorbească și să scrie, căci bună gură au și bine știu învîrti condeiul; dacă ceva bun va plăsmui creierul lor, dacă schinte bune vor da, lumină vor arunca în poporul din giurul lor și gînduri bune vor împrăștia printre aceia, pe care locul ori alte împrejurări mai aproape i-au pus de ei, decît de noi. Și asta numai bine va face. Că dacă rei s'au dovedit în trecut și slabi la cînte s'au arătat, dacă mari au fost numai în patimi, în poftă de mîrire și desertațiuni, acum doar' — ziceam — se vor fi pocăit în urma pășunilor multe, ce cu dreptul i-a ajuns, și doar' vor fi învîrtat a fi mai junii, mai înduiți, mai abnegați — și vor face și ei ceva bine prin munca lor spre înaintarea cauzei mare a neamului românesc”.

Așa ne-am zis noi, și i-am lăsat în pace, se-și făcă cursul lor, se-și meargă mersul lor. N'am reflectat la greșelile lor, căci nădăjduiam că se vor îndrepta; n'am reflectat la sfecșurile, ce le comiteau în păguba adevărului, ca se nu se creadă, că doar' i-am pîsmui.

Cu durere înăsră vedem, că nădejdea, ce din buna noastră credință isvoră, ne înșală, așteptările noastre legitime nu se împlinesc, și numai temerile, pe cari înainte le-am avut și le-am expus, se dovedesc tot mai întemeiate, ba realizate chiar.

Vorba e de „Tribuna Poporului”. Duhul cel reu al „crisei” ce a sgu-duit într-un partid național ese de noua la iveală, întrupat într-o gazetă, pretenți-oasă și gălăgioasă.

De abia o lună și ceva este vieța ei, de abia de 26 ori a eșit la lumină și arama cea rea a ființei sale pe față s'a dat.

Cuîl, tăgăduit, ascuns, și cu multe strălucite forme și aparente înveluit, a eșit în sfîrșit din sac.

Temerile noastre, bine întemeiate, s'au adevărit pe deplin, spre nenorocirea cauzei politice a poporului nostru.

Dar' nime se nu se teamă și se nu se cutremure. La locul nostru stăm și conștii sîntem de poziția ce trebuie să luăm, poziție clară și hotărîtă.

Nu ne vom certa; nici-cînd cearta nu o am iubit.

În mijlocul unei înaduse cerți am primit conducerea acestui organ al partidului nostru național. Cu slabe puteri, dar' cu tari voințe, cu multă dragoste și cu tot devotamentul recerut, am luat în mînile noastre dirigerea lui. Conștii am fost de greutatea situației generale, în care ne aflăm, și cu toată abnegația am manuat cămașa acestei năi peste valurile furioase ale mării sbiciuite de furtună atîtor patimi.

Nu e mirare, dacă mersul nu ne-a fost așa de lin și neted, cum am fi dorit și cum alții ar fi așteptat.

Nimul Dumnezeu poate porunci valurilor turburâte ale mării.

Dar' noi conștiență liniștită avem, că întotdeauna cu curat gînd și cu bună credință am lucrat, neabătută și neturcedați, nici de calamitățile cutezate, nici de insultele grosolane, ce ni-s'au adresat.

Așa vom lucra și de aci înainte și mai ales acum.

Faptele și evenimentele, ce au urmat, vorbit-au și adevărit-au pentru adevărul spuselor și fapturilor noastre mai elocuent și mai convingător, de cum ar pute-o face orice orator. Logica faptelor e cea mai stringentă.

Cu deplină încredere în corectitate procedurii noastre, tari în convingerea că adevărul pe partea noastră este, bizuiți numai și numai în cîntea căilor noastre, vom lucra și acum. Nu ca să împrăștiem, ci mai vîrtos, ca să adunăm.

Multe suferite bune au fost seduse cu promisiuni frumoase ori cu bănueli aruncate asupra noastră; multă bună credință s'a jertfit deja spre un scop ascuns și condamnat.

Credem, că acum cu toții, cei buni, sinceri și de bună credință, își vor deschide ochii și vor vedea.

Ne vom ocupa în articolii următori cu „Tribuna Poporului”, ca ziar și ca politică, apoi vom trece la faimoasele „Puncte de orientare”, apărute în 7 numeri ai acelei foi.

Aceste puncte scrise „pentru orientare” menite sînt de autorul lor, se producă în poporul românesc, dacă le-ar admite, cea mai mare desorientare și încercătură. Articolii din chestiune par a fi programul foi delat Arad, care precum se știe s'a crezut dispensată a da un program.

Prin ideile ce cuprind, prin tendința ce se manifestă în acești articoli, „Tribuna Poporului” pare a lua rolul de tristă amintire al „Viitorului” lui Gáll Józsi. În acești articoli ni-se spune pe scurt, că până acum cu politica noastră ne-am fi dat cu capul de toți pereții, și că acum ar fi o „situațiune schimbată”, după care și noi ar trebui să ne schimbăm. Se susține, că guvernul actual maghiar ar fi pornit pe calea cea bună față cu noi... Cât despre organizațiunea noastră de partid, de aceasta nu mult îi pasă „Tribuna Poporului”, căci — zice ea — ne putem face alta și mai bună. Trecutul nostru compromis și prezentul falsificat, ear' viitorul — o rușinoasă capitulare... Dar' nu anticipăm.

Vom prezenta aceste „puncte de orientare” și le vom discuta, pentru-ca lumină să se facă între noi. Credem, că toți Românii iubitori de ordine și sinceri aderenți ai partidului național, ne vor înțelege și aproba. Ear' cine nici după acestea nu se va „orienta”, — aceluia nici nu-i putem sfătui altceva, decît ca să între în șirul colaboratorilor ori a susținătorilor foi delat Arad.

Declarăm înainte, că ne vom impune stăpînire de sine, și ori-cît de revoltătoare este tema, de care ne ocupăm, vom căuta se fim cît se poate de obiectivi și calmi.

Persoanele, ce sînt atinse prin însuși lucrul, — pe cari însă ne vom evita a le pune în discuțiune — nu merită să ne cheltuim indignarea pentru ele, ear' cauza însăși ne cere calmitate și sânge rece.

Atîta spre orientare!

Sibiu, 22 Februarie n.

Dr. George Popovici. Candidatul Românilor din Bucovina, pentru Reichsrathul din Viena, dl Dr. George Popovici este obiect de deosebită interesare și pentru Românii din această laltă parte a monarhiei. Aflăm cu plăcere, că Vineri în 19 c., cînd Dr. Popovici se afla în Rădăuți, ca se-și rostească programul, a primit următoarele telegrame de felicitare:

Din Seliște: „Dorim succes strălucit. Felicitările noastre”. Dr. Calefariu, Bucur Comșa, Gogonea, Iordachie, Enescu, Iuga, Vulcu, Popa paroch, Berghesan, Neamtu, Hențiu, Herția, Roman, Lăpădat, Crișan, Băilă, Banciu.

Din Gurariului: „Primește simpatiile noastre, dorim izbîndă”. Ioan Manta, paroch. Ilie Macellariu, proprietar.

Din Sibiu: „Salutăm pe noul reprezentant al fraților din Bucovina”. Popoviciu, paroch. Popescu, proprietar.

Asemenea s'a trimis o telegramă din comuna Tilișca, subscrisă de preoți și căi frunța. Din Sibiu, pe cît știm, s'au trimis două telegrame din partea redacțiunii foilor noastre „Tribuna” și „Foaia Poporului”.

Crisa în România. Demisiunea ministrului de externe C. C. Stoicescu a fost primită din partea regelui Carol, ear' în locul său a fost numit titular la resortul afacerilor externe dl M. Pheredike.

E semnificativ că contrar acestui fapt, toate foile jidano-maghiare de ieri aduseseră știrea, că noul ministru de externe al României ar fi domnul D. A. Sturdza.

Ce dragoste i-a cuprins pe patrioții noștri pentru domnul Sturdza!

Din România. În ședința de Vineri a camerei române, dl Em. Constantinescu, constatînd că actualul guvern român „a venit la putere în urma bătăliilor de stradă, și a mării disordine ce domnea în țeară”, și că prin urmare ministrii actuali români nu sînt „oameni lucați cu chirie”, ei trebuie asigurăți de încrederea majorității corpurilor legiuitoare, a făcut o mișcare de încredere față de guvern, care a fost primită cu 112 voturi contra 4. Prim-ministrul P. S. Aurelian a mulțumit pentru încredere și a făgăduit a face tot posibilul pentru a fi demn de ea.

Și totuși „patrioții” noștri bat în palme de bucurie, că guvernul lui P. S. Aurelian stă pe ducă, și că D. A. Sturdza îi va ocupa locul!

Paserea mălaiu visează!

Manifestul Cehilor. Ieri a apărut manifestul Cehilor tineri, adresat alegătorilor din Boemia. În manifest se accentuează reînnoirea autonomiei țerilor de sub coroana boemă, ear' cu privire la reînnoirea pactului vamal comercial al Austriei cu Ungaria, se fac următoarele declarațiuni: „La pertractările de învoală cu Ungaria vom se exoperăm aceea-și compete țerilor de dincoace ale monarhiei; și mult mai bucuros ne vom decide a vota pentru o eventuală d-sbinare, decît să ne dăm voturile pentru un pact, care nu ar îmbunătăți într-un mod simțitor cuota de până acum”.

Dacă toate partidele din Austria auegă astfel, atunci „patrioții” noștri se vor alege numai cu protestele radicale în contra urcării cuotei și vor rămîne cu pumnii închești în buzunar!

O casă națională.

Reproducem din „Transilvania”, acest important articol, în convingerea că merită deosebită atențiune a tuturor Românilor de bine.

Raportul secretarului I. al Asociațiunii despre mișcarea noastră literară, prezentat la adunarea generală din Lugoj, constatînd că studiile istorice și etnografice de un timp încoace stagnează cu totul în sinul poporului nostru, a accentuat între altele: necesitatea înființării unui Muzeu național al Românilor ciscarpătini și a exprimat părerea, că cel mai competent și poate unicul factor chemat pentru a pune baza acestei instituțiuni, este Asociațiunea Transilvană.

Această idee, remarcată în special de comisiunea emisă pentru examinarea raportului general, a fost salutată la Lugoj „cu cea mare bucurie” și, primind astfel aprobarea adunării generale, la tot cazul are să preocupe organele Asociațiunii și mai ales comitetul central, care în toamna anului trecut a cumpărat un nou intravilan în apropierea nemijlocită a caselor Asociațiunii din Sibiu și va avea să decidă în timp apropiat asupra mențiunii acestei realități.

Este deci la timp, ca și organul de publicitate al Asociațiunii să se ocupe cu această chestiune și inițieze discuțarea ei în cercuri cît mai largi.

Ori-ce popor, care pe pămîntul unde locuiește are un trecut fie cît de modest, care are patrie și istoria sa națională, fără îndoială trebuie să aibă și comorile sale naționale.

Relicviile timpurilor glorioase și ale bărbatilor mari au fost în totdeauna, pentru toate națiunile, comori prețioase, cari chiar și în evuri de barbarism — întru cît s'a putut — au fost ocrotite și păstrate pentru posteritate, ear' cu înaintarea culturai au format și formează un obiect de deosebită îngrijire a statelor și a societății culte.

Astfel astăzi nu mai există stat ori popor cult, care — fie cultura lui cît de tînără — se nu-și fi ridicat un adăpost pentru păstrarea clenodilor trecutului său, pentru scutirea de peire a relicviilor moștenite dela bărbatii sei mari, pentru monumentele culturai sale, și pentru toate produsele valoroase ale muncii sale naționale.

Nu mai noi Românii ciscarpătini, popor autohton în țeara ce o locuim, formăm în această privință o regretabilă excepțiune, care dacă se și poate explica în urma vitregiei trecutului nostru, — la nici un cas nu se poate scuza pentru present, cînd am început a ne valida și cerem să fim considerați de națiunile conlocuitoare și de lumea mare ca un element de cultură și ca popor conștiu de mențiunea sa națională.

Este o datorie de onoare în special pentru generațiunea actuală a suplini ceea ce în trecut nu s'a făcut, ori nu s'a putut face, pentru-că chiar în deceniile noastre, și chiar pentru lipsa totală a monumentelor vieții și existenței noastre naționale, ne-a fost contestată originea, limba, istoria noastră națională, cu un cuvînt totuși, la ce un popor trebuie să țină ca la onoarea și mîndria sa.

Ar fi o dovadă de neglijență și nepăsare întru împlinirea datorințelor noastre naționale, ar fi un adevărat păcat național, dacă noi nici în fața acestor atacuri nu am și să ridicăm un adăpost cît de modest pentru comorile noastre naționale, pe cînd popoarele conlocuitoare, chiar și cele mai tînere în această țeară, lucrează înaintea ochilor noștri, cu zel neobosit și cu jertfe demne de toată recunoștința, la ridicarea de nouă și nouă instituțiuni, chemate a păstra pentru posteritate toate monumentele prețioase ale trecutului și tot ce poate servi ca document al culturai și muncii naționale a generațiunilor nouă.

În Ungaria și Transilvania și în special în ținuturile locuite de Români, nu mai există aproape nici un comitat,

care în capitala sa de multe-ori foarte modestă, se nu fi ridicat un muzeu cu scop ca, pe lângă colecțiunile mari și generale din capitalele țerii, să servească ca scut pentru păstrarea monumentelor de interes restrîns local.

Știm bine, că toate aceste instituțiuni mici și mari, nu numai că nu dau o îngrijire specială intereselor particulare românești, ci din contră numai rar se pot emancipa în lucrarea lor de tendințele dominante pe alte terene ale vieții publice.

Ar fi deci din partea noastră o prea mare nepăsare, dacă am lăsa în grija acestor instituțiuni străine sarcina de a păstra urmașilor noștri ceea-ce pentru aceștia ca Romani va fi de interes și de valoare, și nu ne este permis a susține starea de astăzi, în care trebuie să adunăm isvoarele istoriei și culturai noastre din ceea-ce alte națiuni au păstrat, întru cît a cerut-o interesul lor, și din ceea-ce din grația lor, și întru-cît ele află de bine, ni-se pune la dispoziție.

Este adevărat, că instituțiunile și societățile culturale din regatul român au întemeiat, susțin și îmbogățesc pe zi ce merge numeroase și valoroase colecțiuni și muzee, cari își extind activitatea lor și asupra ramurei ciscarpătine a poporului român și recunoaștem bucuros, că mai ales pe terenul culegerii isvoarelor și monumentelor istoriei noastre, s'a desvoltat și se desvoltă astăzi o lucrare valoroasă și importantă pentru întreg neamul românesc și în special și pentru noi cei de dincoace.

Această împrejurare însă ne poate dispensa dela împlinirea datorilor naționale, ce le avem și noi în aceeași măsură ca Românii din alte țeri, — cu atît mai vîrtos, pentru-că aici la noi sînt de sevrîșit o mulțime de lucrări, ce numai noi le putem face, nu însă și cetățenii unui stat străin.

Nu este lucru nici patriotic, nici realizabil de a duce peste frontieră tot ce avem noi scump și de valoare și nu poate fi nici rațional, ca monumentele noastre naționale să fie adăpostite în orașe îndepărtate, unde la nici un cas nu li-se va pute atribui acea importanță și valoare ce li-o atribuim noi, și unde cei-ce le-ar pute vedea, nu le vor pute aprea, pînă cînd noi, cari le-am ști, aprea vom sta departe de ele.

Instituțiunea ce ne preocupă nu este însă numai de importanță pur istorică, ci își are și părțile sale practice.

Accentuăm în primul rînd însemnătatea indiscutabilă a colecțiunilor etnografice pentru desvoltarea industriei de casă. Știm ce arvent a luat această industrie, cînd Regina României, apreațiind frumșeta neîntrecută a articolelor produse de femeia română, a atras asupra lor atențiunea lumii culte.

În cele mai mari orașe există magazine, unde produsele industriei române de casă se cumpără cu prețuri foarte considerabile. O colecțiune etnografică, întocmită cu pricepere și gust, fără îndoială ar contribui în măsură mare la desvoltarea acestui ram important al muncii române.

Un alt moment de însemnătate practică este, că unica noastră bibliotecă publică, biblioteca Asociațiunii, în anii din urmă — îmbogățindu-se prin lăsamintele Barițiu, Manguca, Moga, etc. — a început a lua un avînt îmbucurător, încît de-abia mai încapă în localitățile modeste ce le ocupă astăzi.

Dându-i-se toate condițiunile desvoltării: îngrijire conștiențioasă, localități potrivite, și întocmirile necesare pentru a pute sta fără întrerupere la dispoziția publicului, negreșit că această bibliotecă în scurt timp ar primi numeroase și valoroase donațiuni atît în cărți, cît și în documente și peste cîteva decenii ar pute ajunge la o netăgăduită importanță culturală.

Și în această privință avem lipsă de o acțiune cît mai grabnică, căci peste o deceniu-două poate că nici nu va mai fi cu putință a asigura pentru posteritate monumentele renașterii și începu-

turilor noastre culturale, cum ar fi spre ex. colecțiunea completă a presei noastre periodice, — o adevărată comoară pentru istoria secolului prezent, — actele și documentele referitoare la înființarea instituțiilor noastre culturale și multe altele, cari deja astăzi se găsesc numai cu greu și peste scurt timp nu se vor mai pute găsi de fel.

În fine mai amintim la acest loc și împregiurarea, că atât aici în Sibiu, care — fără îndoială — a devenit un centru al vieții noastre naționale, cât și în celelalte orașe locuite de Români, nu avem o singură localitate proprie, unde ne-am pute aduna la o reprezentație teatrală, la un concert, la o mică expoziție, la o adunare culturală ori socială, fără să fim avertizați la grația și discrețiunea străinilor și expuși exploatarei, ba de multe ori chiar la mai rău. Nici una din numeroasele noastre instituții, corporațiuni și societăți, nici chiar Asociațiunea Transilvană nu are un local propriu corespunzător trebuințelor sale și, de câte ori se ivește necesitatea, trebuie să colindeze pe la uși străine, pentru a cere Musei și culturii române scut și adăpost pe câteva ore.

Este deci mai pe sus de orice discușiune, că avem să ne îngrijim: ca cel puțin în unul dintre orașele locuite de Români, în centrul cel mai de frunte să avem o localitate proprie, întocmită și rezervată numai pentru trebuințele noastre culturale și sociale.

Dar' credem, că este de prisos a aprofunda chestiunea cu această ocaziune prin cercetarea și ilustrarea tuturor detaliilor sale. Deja din observările fugitive, ce le-am înșirat, reiasă până la evidență de o parte favorurile și necesitatea ridicării unei case naționale a Românilor ciscarpătini, ear' de altă parte datorită generațiunii actuale de a pune bazele acestei instituțiuni, ca să schimbăm odată stările de astăzi, în cari nu avem nici patru pereți proprii, între cari am pute adăposti și păstra un document ori obiect de însemnătate istorică, ori un produs de valoare al muncii noastre industriale, artistice ori spirituale sau ne-am pute aduna în liniște la o lucrare culturală ori socială.

Pentru noi întrebarea poate fi numai: dacă înființarea acestei instituțiuni este ori nu posibilă, dacă dispunem ori nu de puterile necesare pentru realizarea ei....

La această întrebare credem, că nu se poate răspunde decât numai afirmativ. În fine sîntem un popor de trei milioane de suflete, — un număr care întrece populațiunea mai multor state și regate independente, — avem institute financiare, cari învîrtesc 100 milioane florini pe an, avem mii de preoți și învățători, sute de advocați, medici, proprietari, comercianți și alți inteligenți, susținem mii de institute de învățământ fără nici un ajutor din partea statului, și am creat fonduri culturale de milioane florini.

Ar fi o insultă pentru un popor cu asemenea puteri, dacă am susține, că nu este în stare să ridice o modestă casă pentru adăpostirea clonodilor sale naționale. Deci nu putem crede, că o inițiativă lăstă dela loc competent pentru realizarea acestei instituțiuni, se nu fie

spriginită și îmbrățișată de întreg poporul nostru.

Băncile noastre, cari manipulează averea noastră națională și din această avere realizează an de an un profit de un milion de coroane, dacă ar jertfi în decurs de 10 ani numai 2% din profitul lor, adică o sumă care întru nimic nu poate altera dividendul și rezervele lor, ar pute să amortiseze prin aceste contribuiri un capital de fl. 100.000, o sumă suficientă pentru acoperirea în mare parte a speselor zidirii.

Fondul de teatru român, care independent de alte corporațiuni abia își va pute realiza scopul, nici chiar peste mai multe decenii, nu s'ar pute folosi mai corespunzător mențiunii sale, decât întrebându-se spre adaptarea casei naționale cu o sală acomodată pentru reprezentațiuni artistice, în care Musa română, minată astăzi dela poartă la poartă și din cărcimă în cărcimă, se-și găsească un demn adăpost.

Restul mijloacelor, ce se va mai recere pentru realizarea instituțiunii de care vorbim, se va pute suplini fără greutate din donațiunile națiunii, care a știut să jertfească și pentru scopuri cu mult mai neluate și mai puțin mărețe, — de multe ori chiar și fără a avea liniștea, că jertfa ce o aduce se va și folosi pentru scopul, cărui a închinat-o.

Să ne facem deci datoria ce ne-o impune reputațiunea noastră de element dornic de cultură și civilizațiune. Cei chemați, și în primul rând comitetul central al Asociațiunii, care este reprezentantul aspirațiilor noastre culturale și care chiar în zilele aceste are să decidă asupra mențiunii unei case naționale, facă se dispară deasupra reputațiunii noastre naționale umbra ce caracterizează popoarele nomade: că nu pot lăsa urmașilor lor creațiuni durabile, pentru-că nu știu păstra ce au moștenit dela antecesorii lor.

Noi, așa credem, avem ce păstra. Trecutul nostru bimilenar pe acest pământ, ori-cât de deplorabilă a fost în general situațiunea poporului nostru, își are epocile și momentele sale falnice, ale căror urme avem să le conservăm pentru posteritate. Secolul prezent este secolul renașterii noastre culturale și va semna pentru timpuri îndelungate o epocă nouă și importantă în viața poporului român. Monumentele începuturilor noastre culturale și relicuile figurilor mari, cari au creat această epocă, sînt și vor fi, mai ales pentru generațiunile viitoare, comori neprețuite, cari trebuiesc scoase din praful podurilor și cămărelor și adunate la locul ce li-se cuvine. Trecând prin muzeile și colecțiunile ținuturilor locuite de Români și ale capitalelor imperiului, dăm de nenumărate urme prețioase ale muncii românești, păstrate de străini nu din interes pentru poporul nostru, nu din iubirea și alipirea ce o are tot neamul pentru al său, ci numai pentru valoarea lor intrinsecă. Portul țeranului român și produsele industriei sale de casă sînt giuvaerele cele mai frumoase ale colecțiilor etnografice, cu toate că au fost adunate numai incident-tal, fără priceperea și fără predilecțiunea pentru cauză, ce se recere la o asemenea lucrare, și ce străinul pentru cauza noastră nici-când nu o va pute desvolta în aceeași măsură ca proprii fii ai națiunii noastre.

Da, avem, avem mult de conservat și a noastră este datorită de a conserva ce este al nostru.

Să grijim, ca generațiunile viitoare să nu ne poată învinui, că nu le-am păstrat ceea-ce părinții nostri au lăsat de moștenire nu numai pentru noi, ci și pentru fiii nostri.

Dela Curtea Română.

Curtea Română din București are oaspeți. Sâmbătă, 20 Februarie, au sosit acolo AA. LL. RR. Marele Duce și Marea Ducesă de Hessa și de Rhin, primiți fiind cu dragoste și cu onorurile cuvenite.

La gară au fost așteptați și primiți de către MM. LL. Regele și Regina, AA. LL. RR. Principele și Prințesa României, însoțiți de casele lor civile și militare; apoi de domni ministri și doamnele lor, de domni generali aflați în capitala României, de primul orașului București cu doamna, de dl prefect al poliției capitalei, dl prefect al județului, dl comandant al garnisoanei și alți funcționari superiori.

Pe peronul gării se afla postat un escadron din reg. 4 de roșiori cu drapel și musică. La intrarea în gara de Nord a trenului regal, care a adus pe Augustii oaspeți, întâmpinați la gara din Ploiești de către prefectul județului, dl maior Handoca, — musică regimentului 4 de roșiori a cântat imnul german, ear' escadronul a dat onorurile militare.

MM. LL. Regele și Regina, împreună cu AA. LL. RR. Marele Duce și Marea Ducesă de Hessa și de Rhin și cu A. S. R. Principea Maria au trecut apoi în revistă escadronul de roșiori, care a fost comandat de A. S. R. Principele Ferdinand, comandantul regimentului, asistat de dl general E. Arion, comandantul corpului II de armată. După aceasta, Augustii oaspeți au trecut în salonul regal de așteptare, unde s'a făcut prezentarea celor de față.

După câteva minute de convorbire cu înaltele persoane, MM. LL. Regele și Regina, Augustii oaspeți, cât și Principii moștenitori s'au urcat în trăsurile de gală ale palatului, pornind în ordinea următoare la palatul regal: 1. Prefectul poliției capitalei. 2. Un escadron de gendarmi călări. 3. Trăsura cu M. S. Regina, M. S. Regele și A. S. R. Ducesă de Hessa și de Rhin. 4. Trăsura cu A. S. R. Principea Maria, A. S. R. Ducele de Hessa și Rhin și A. S. R. Principele Ferdinand. 5. Un alt escadron de gendarmi călări.

La ambele părți ale trasurilor regale comandantul divizionului de gendarmi și oficerii din același corp, călare.

Cortegiul a pornit pe calea Grivitei și calea Victoriei până la palatul regal. Strădele erau frumos pavasate.

La intrarea trasurilor regale în curtea palatului, compania de gardă, cu drapel și musică, a dat onorurile militare, ear' musica a intonat imnul imperial german. La orele 12 și jum. a avut loc la palat un prânz de gală, la care au fost invitați și domni ministri.

Parlamentul maghiar.

— Ședința din 20 Februarie. —

Kossuth Ferencz își motivează propunerea referitoare la sărbarea jubileului revoluțiunii maghiare. Constată că ziua de 15 Martie se serbează pretutindenea în țeară, și pretinde ca de astă-dată (adecă în 1898) ziua aceasta să fie ridicată la rangul unei sărbări naționale oficiale, nu numai a unui partid, ci a țării întregi. Declară înse că nu voește să însceneze demonstrațiuni cu sărbarea zilei numite.

Prim-ministrul Bánffy răspunde, că va grijii singur ca ziua în care monarhul a sancționat legile din 1848 (11 Aprilie) să fie sărbătorită. O sărbare națională însă, așa, cum o dorește Kossuth, ar fi în contra intereselor țării. Promise că va face pregătirile necesare pentru cuvenita sărbare a zilei de 11 Aprilie, dar' propunerea lui Kossuth nu o primește, și roagă casa să nu o admită la dezbateri.

Propunerea lui Kossuth se respinge cu 156 voturi contra 39.

Se continuă discuția asupra bugetului ministrului de agricultură.

Bartha Ödön cere sistarea datinei de a se da în arândă dreptul regalilor în grupuri de comune, ci separat al fiecărei comune. Tallian își explică cuvintele rău înțelese. Serényi cere o controlă mai severă la adunarea datelor statistice.

Ministrul de finanțe Lukács răspunde la interelările în cauza catastrofei din Reșița și a măcelului din Anina, constatând că — muncitorii sînt de vină. Interpelanții Asboth și Visontai nu sînt mulțumiți cu răspunsul, dieta însă îl primește.

Urmează interelarea lui Kossuth Ferencz, care întreabă: „se extinde oare intervenirea puterilor pe insula Creta până acolo, ca ciocnirea între Turcia și Grecia să se evite, și chestiunea cretensă să se deslege pentru totdeauna?”

Răspunsul i-se va da după-ce va sosi dela — Goluchovsky.

Răscoala din Creta.

Lucrurile se desvoltă înainte în mod firesc. Să spunem de ce zicem firesc. Noi dela început adecă, am exprimat convingerea că de pășirea Grecilor știu cu mult mai înainte toate Curțile celor șase puteri mari, ba poate chiar și diplomația lor responsabilă; că dela toate regele George avea promisiunea hotărâtă, că va fi spriginit în întreprinderea sa, dacă nu altfel, cel puțin în modul cum se întimplă azi, că adecă puterile nu vor permite Turciei nu numai să nu pornească în război contra Greciei, dar' nici chiar să împedecă trupele grecești a executa planul bine întocmit înainte. Și într'adevăr se întimplă întocmai. Pentru a salva aparențele față cu Sultanul, precum și a spăria pe celelalte state balcanice, — cel puțin opiniunile lor publice, massa popoarelor — diplomația celor șase puteri se arată cât se poate de grozavă, strâșnică față cu „nepomenita cutzanță și lipsa de scrupule” a Grecilor cu regele lor cu tot; note diplomatice tună și fulgeră, taie și spânzură pe Greci; ambasadorii străini din Atena în fiecare zi adresează „obiectațiuni”, „reprezentățiuni”, „advertisări”, ba chiar și „amenințări” în cuvinte din cele mai energice; comandanții corabiilor străine dinaintea Cănei și a celorlalte patru orașe de căpetenie maritime amenință și ei — de sigur

în expresiuni colegiale și foarte prietenești — pe colegul lor grecesc, că îi vor cufunda vasele și torpilele toată dacă va crânci; ba comandantul corabiilor engleze a împedecat de două-ori chiar pe „Hydra” grecească a scoate la uscat muniție și proviant pentru trupele colonelului Vassos și răsculații de pe insulă; — dar' toate acestea sînt, fără îndoială, înscenate numai pentru ochii lumii, nu sînt nici concepute, nici executate în mod serios. Persoanele însărcinate în diferite locuri cu executarea acestor și altor asemenea măsuri dictate de „concertul european”, cu greu își pot păstra fața gravă și abia își pot stăpâni risul. Dar' nici de stăpânirea de sine a acestora nu ne mirăm atîta ca de aceea a ziarelor oficiale și semificiale din toate statele: ele încă și azi păstrează pe deplin gravitatea feței, încă și azi continuă a se prefăce, că ar crede în seriozitatea pașirii puterilor contra Greciei, domolindu-și numai înăcva tonul furios și furibund — bine înțeles tot ca pe scenă de teatru — cu care scrieră până azi. Nici un ziar din cele amintite nu s'a tradat până acum, ascultă fidel de cuvîntul dat dela respectivul minister de externe.

Dar' se vedem ce spun depeșile din trei zile.

Întimplările de pe insulă.

Înainte de toate o depeșă oficială din Atena vestește că, „colonelul Vassos a primit nouă ordine”; și numai peste câteva ore mai târziu alta anunță, că colonelul „întocmește pe Creta administrațiunea în numele regelui Greciei; pune de se fac alegeri comunale; instalează primari în orașe și comune, afară de cele patru ocupate de către detașamentele marinarilor străini”.

Colonelul a dat poruncă trupelor, a evita ori-ce încăerare cu trupele puterilor, ceea-ce negreșit denotă o modestie fără păreche din partea d-sale; pe urmă să fie preventivoare atât față cu străinii cât și față cu musulmanii; își va da silința a-i reține pe aceștia în Creta, le promite ocrotire și respectarea religiunii lor și va suprima ori-ce voluție contra lor îndreptată. Va se zică vorbește înto-mai ca un cuceritor.

Consulul grecesc din Canea a fost numit comisar regal pe Creta și ca atare s'a dus în tabăra trupelor colon. Vassos.

Dela Cluj.

— Corespondență particulară. —

Cluj, 21 Febr. n.

Nou doctor român — Vieța socială.

Earăși sînt în plăcuta poziție de a pute face cunoscut publicului român promovarea de doctor a unui tînr român, a patra deja în decurs de 2—3 săptămîni. Ieri a fost înălțat la rangul de doctor în medicina universală dl Emil Pop, fiul notarului din Ceanulmare, Grigorie Pop. Zelosul tînr în abia 5 ani și jumătate și-a isprăvit și cursurile și riguroasele toate. Între paranteze zis, dl Emil Pop că a fost prin Cluj a trăit cam retras, așa că rar îl vedeam printre tinerime. Sperăm însă, că acum după isprăvirea studiilor își va pune puterile și cunoștințele în serviciul națiunii sale.

De câteva zile s'au început cursurile la universitate și tinerimea s'a relator earăși la Cluj.

În casina atîta timp goală, a intrat earăși vieța și veselia tinerescă. Și de oare-ce numai câteva zile mai avem pauză ce

FOIȚA „TRIBUNEI”.

0 rugăciune

— Novela —

de

SIMIN.

(Urmare.)

III.

Sînt lucruri, cari le faci fără să-ți dai seamă, și dacă ți-ai da seamă, poate nici nu le-ai face. Ca și când o putere necunoscută te-ar face să ascuți de ea, o putere care-ți mai tare decât tine, și căreia te supui fără să știi cum.

Când Virgil văzu pe Beatrice rămase uimit. Era par'că n'o mai văzuse nici-odată și îi părea acum mai frumusețea ca o vedenie din alte lumi.

O bunătate și o frumuseță desăvîrșită era ea în toată ființa ei, o frumuseță ce se revărsa peste o din ochii ei albaștri ca o rază binefăcătoare de lumină.

Și Beatrice se opri și ea surizînd, apoi veni lângă patul lui.

— Te-ai rentors earăși la noi, d-le?

— Da, am venit înapoi — dacă nu te superi.

— Să mă super eu? Din contră, îmi pare bine.

— Și n'o să mai fugi de-acum de mine? Ea clătina ușor din cap.

— Nici atunci când ți-aș spune că-mi ești dragă?

Beatrice se ridică dreaptă și înălță ea un prapur.

— Ce-ai zis?

Apoi când el îi mai apuse încă odată așa pe șoptite, ea roși, și se întoarse dela el fără să se mai uite înapoi.

El rămase rușinat oare-cum. Numai acum se gîndea la cuvintele ce le zisese și-i venea ca și când altul le-ar fi zis. Cum i-a putut spune cuvintele acelea? Are să-i ceară iertare de sigur, să-i spună că a glumit numai, că nu știa ce să-i mai spună în clipele celei dintâi bucurii a revederii.

Și totuși pentru-ce i-a întrebat încă odată, când ea auzise de sigur ce-i zisese prima oară? Și în fața ei era par'că mai multă surprindere decât mânie.

Dar' temea — tot temea! Nu-și putea închipui, că o femeie să poată lua în nume de rău dacă cineva o are dragă, și călugărița în urma urmelor tot femeie e și ea.

De către seară Beatrice avea earăși de lucru în sală.

— Ești tot supărată soră dragă — o întrebă el.

— Nici n'am fost — îi răspunde ea liniștită — dar' să nu-mi mai faci prostii!

— Prostii! Care va să zică, simțământul meu cel mai curat e pentru dumneata prostie?

Ea îi apucă mîna, se jucă cățva cu ea, apoi i-o isbi pe perină.

— Să nu mai vorbim de asta, mă duc.

— Rămâi Beatrice, te rog. De-ai ști câtă bucurie am când te știu aproape. Uită, dacă vrei așa, nu-ți mai vorbesc nimic, numai să te ved, să-mi rămână și mie o bucurie în viață.

Beatrice pîtrună de duioșia cuvintelor lui se așeză earăși lângă el.

Abia schimbau din când în când câte-o vorbă.

— D-ta ai inimă bună — îi zise într'un tîrziu ea — trebuie să-mi spui cum îți petreceai viața, voi să te cunosc.

Virgil surise. Sărmană Beatrice de-ai ști tu ce cereai!

— Întăiu și mai întăiu mă scol dimineața pe la opt sau nouă. După dejun mă duc la universitate, să ved dacă am vre-o epistolă, sau bani, apoi la cafenea, apoi....

— Dar' la biserică, la rugăciune? — îl întrerupse ea.

— De aceste n'am timp aici.

Beatrice zise din toată inima:

— Adecă d-ta n'ai timp să te rogi? Nu cumva pentru altceva ai timp?

— Am dacă am, dar' d-ta ai mai mult decât mine, și te vei ruga și pentru mine.... dacă te rog!

Ea își plecă capul; avea de a face cu un tînr care nu prea multe da pe credință, dar' era totuși băiat bun, în sufletul lui, era pare-că un amestec de întunec și lumină. Apoi se ridică să meargă; vorbiseră destul pentru astăzi.

El privi auriu în urma ei. Ce avea el cu femeia aceea, care-i ducea acum toată liniștea și toate visurile?

Cine l-a pus să-i declare cuvinte, de cari se înspăimînta acum el însuși.

Și totuși numai adevărul îl grăise!

Trebuia să-i vorbească acum, să-și desearce focul ce-i ardea inima.

El se gîndea și se rîgîndia, când i-se va da ocaziunea să-i vorbească. Peste câteva zile veni și ocaziunea dorită.

Ședea la masa de scris din mijlocul sălii, piciorul și-l așezase pe un scaun se stee drept.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

A guverna Marea-Britanie prin spadă! O idee așa de bună, cîteț să afirm, încă nu i-a trecut prin minte nici-odată vre-unui bărbat de stat sau vre-unui partid; și dacă cineva ar fi destul de smîntit să facă o astfel de încercare, spoi în decurs de 3 zile ar experia, că nu există spadă mai bună decât cea fîurită dintr'un fer de plug.

Makaulay.

S c h i m b.	
Londra 8 luni	—
„ cek	—
Berlin 8 luni	—
„ cek	—
Paris 8 luni	—
„ cek	—
Viena	—
„	—
Agio	—

Editor și redactor responsabil: **Teodor V. Păcățian.**
 Proprietar: Pentru „**Tipografia**”, societate pe
 acțiuni: **V. H. Dressnandt.**

„ALBINA“ INSITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII ÎN SIBIU.

Domnii acționari ai Institutului de credit și economii „ALBINA“ se invită prin aceasta în virtutea §. 20 al statutelor societății la

a XXIV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu Sâmbătă în 27 Martie 1897 st. n., înainte de amiază la 10 ore în casa institutului (Strada Baier Nr. 1.)

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunii; bilanțul anului de gestiune 1896 și Raportul comitetului de supraveghere.
2. Propunerile direcțiunii din incidentul jubileului de 25 ani dela fondarea institutului:

- ridicarea unui monument la mormântul primului director executiv Visarion Roman;
- crearea unui fond pentru un internat de băieți în Sibiu.
- Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
- Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
- Fixarea prețului marcelor de prezentă pe anul curent.
- Alegerea a 2 membri în consiliul de direcțiune în sensul §. 36 din statute.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotențiați sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență, cel mult până Joi în 25 Martie a. c. st. n. 6 ore p. m. la casa centralei în Sibiu, sau la a filialei în Brașov. Sibiu, 11 Februarie 1897.

Direcțiunea.

A XXIV-a încheiere a Conturilor cu 31 Decembrie 1896. Contul Bilanțului.

Activ:		Pasiv:	
Casa în numerar	40829 62	Capital social: 6000 acțiuni a fl. 100	600000 —
Bon în Giro-conto și la alte bănci	59170 69	Fondul de rezervă al acționarilor	100000 —
Cambii de bancă	3404394 17	Fondul de rezervă al scris. fonciare	200000 —
Împrumuturi ipotecare	2141302 60	Fondul de rezervă al funcționarilor	46800 14
Credite personale	716360 51	Fondul de pensii al funcționarilor	107689 16
Credite cambiale cu acoperire ipot.	693161 45	Depuneri spre fructificare	5498373 44
Credite de cont-curent	238465 24	Scrisuri fonciare cu 5% în	
Avansuri pe efecte publice	90283 10	circulaț.	1.157.000
Credite fixe	19282 45	Scrisuri fonciare cu 5% în	
Împrumuturi pe produse	20887 82	cor. în circulaț.	893.000
Casa institutului, realități dela gara		Scrisuri fonciare eșite la sorți în	
Brașov și div. realități de vânzare	214778 83	circulaț.	22600 —
Efecte publice	1092779 82	Cambii de bancă reescomptate	283956 82
Acții dela diverse bănci	71620 —	Diverse conturi creditoare	92584 29
Efectele fondului de garanță al scris		Dividende neridicate	589 —
fonc.	200141 35	Interese anticipate pro 1897	75582 30
Efectele fondului de pensii al funcț		Profit net	131357 60
ționarilor institutului	107000 —		
Mobilier	fl. 6885.30		
după amortisare de	fl. 688.55		
Diverse conturi debitoare	94209 30		
	9208812 75		9208812 75

Contul de profituri și pierderi.

Eșiri:		Venituri:	
Interese:		Interese:	
pentru depuneri spre fruct		dela cambii de bancă	224477.03
ificare	287370.26	dela împrumuturi ipotec.	144187.88
pentru scrisuri fonciare	92758.51	dela credite personale	59996.27
pentru împrumuturi luate		dela efecte publice	55239.48
pe efecte	6478.02	dela credite cambiale cu	
Spese:		acoperire ipotecară	42228.86
Salare	43105.—	dela credite de cont-curent	13218.98
Bani de curier	5050.—	avansuri pe efecte	5190.91
Imprimare, registre, porto		dela credite fixe și împru	
diverse	18527.17	muturi pe produse	4030.90
Marce de prezentă	2145.—		548560 26
Contribuțiune:		Chiria	12565 86
directă	18229.75	Provisiuni	16215 98
10% dare de interese dela		Profit la monetă	2104 91
depuneri	23737.02		
Amortisare din mobilier	688 55		
Profit net	131357 60		
	579446 88		579446 88

Sibiu, 31 Decembrie 1896.

P. Lucuța m. p., I. Papiu m. p., Cosma m. p., Iosif Lissai m. p.,
membru al direct., membru al direcțiunii, director execut., contabil-șef.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă. Sibiu, 15 Februarie 1897.

Comitetul de supraveghere:

Dr. A. Brote m. p. Dr. I. Pușcariu m. p. Dr. Beu m. p. St. Stroia m. p. Ioan Crețu m. p.

Împrumuturi de bani pe amortisare.

Împrumuturi ieftine fără de a plăti capitalul oșebit de camătă cu

4%, 4½% și 5%

pe averi cu intabulare se exoperează.

Datorii cu camătă mai mare

se convertesc, iute și exact pe lângă plățirea în bani gata de

Institutul de credit hipotecar

prin agentul ei:

Szücs F. Vilmos,

Arad, strada Széchenyi nr. 1, (vis-à-vis de palatul Neumann.)

Pentru fabricanți de Liqueur și pentru aceia, cari vreau să se facă astfel de fabricanți, ofer

Specialități de esențe

nouă, cu trecere și cari aduc câștig.

Arangiamet complet de fabricate de liqueururi.

Prospecte și liste de prețuri franco.

Carl Philipp Pollak,

Fabrică de Specialități de esență.

Praga, Mariengasse nr. 18.

[3219] 8—20

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu
de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere
de
Rosmarin.

Aceasta broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, înferează în cel mai necruțător mod renegatismul. Puseul cu trimitere francată e numai 25 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

impreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de vieri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

Înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reununi rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 78 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicatese sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto (20 cr. recomandată.)

La „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

„POESII“

DE

IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cruceri.

„AURORA“, SOCIETATE DE ÎMPRUMUT ȘI PĂSTRARE ÎN NĂSEUD.

Înștiințare.

Domnii membri ai societății de împrumut și păstrare „Aurora“, sunt invitați a participa la

adunarea generală a XXIII-a,

care va avea loc Duminecă, în 14 Martie 1897 la 10 ore a. m. în sala școlii fundatiionale populare superioare din Năsăud.

Pentru cazul, când aceasta adunare nu s'ar pute ține din lipsa voturilor recerute, prin aceasta se convoacă totodată a doua adunare, care va avea loc în 28 Martie 1897, la ora și locul fixat, în care vor aduce hotărâri valabile membrii prezenți.

Ordinea zilei:

- Raportul direcțiunii și a comisiei cenzurătoare.
- Statorirea bilanțului pe anul 1896, distribuirea profitului, darea absolutului pentru anul de gestiune expirat.
- Alegerea directorului pentru 3 ani următori.
- Alegerea alor 2 membri în consiliul administrativ.
- Alegerea comisiei cenzurătoare.
- Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri în sinuate în sensul statutului.

Năsăud, 15 Februarie 1897.

[767] 3—3

Direcțiunea.

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fil.
Alexandrescu Ernest I.	1.—
„Ai plâns și tu vre-odată?“ romanță pentru voce și piano	1.—
„Nu înțeleg“	1.—
„Pictorial“	1.—
„Un fir electric“	1.50
Belortu D. C.	1.—
„L'Affectation“, polca franceză pentru piano	1.—
„De Braila à Gènes“, galop pentru piano	1.—
Burlan Ioan D.	1.—
„Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Sărba Bucureștenilor“, pentru voce și piano	1.—
„Didi“, polca mazuca pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St.	1.—
„Isorul“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Liniste“, vals pentru piano	2.—
Cirillo Alphonse	1.50
„Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Claire“, polca pentru piano	1.—
Decker Carol	2.—
Dimitrescu Const.	1.—
„Institutele-Unite“, vals pentru piano	1.—
„Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.—
Fotino Gh.	1.50
„Jubileul Marș“, pentru piano	1.—
„Surorile Hora“, pentru piano	1.—
Ionescu G.	1.—
„Elisa“, polca franceză pentru piano	1.—
„Zéphir“, polca mazuca pentru piano	1.50
„Souvenir de Zürich“, polca mazuca	1.—
„Pas de quatre original“	1.—
Kneisel Anton	1.50
Lutz Mayer	2.—
Margaritescu Michel	1.—
Mironescu Mathilde	1.—
Moinaru Costache	1.50
Nitescu P. G.	1.—
Ochialbi G. N.	1.—
„Gavotte dela Princesse Marie“	1.—
„Les beaux yeux“, valse pentru piano	1.—
„Terăcuța“, cântec popular pentru voce și piano	1.—
„Hora intrării“, pentru piano	1.50
„Hora Margareta“, pentru piano	1.—
„Hora terănească“, pentru piano	1.—
„Hora ovrăușă“, pentru piano	1.—
„Hora nebună“, pentru piano	1.—
„De te-ai prinde neica în crâng“	1.—
„Hora Ochialbi“, pentru piano	1.—
„Hora nopții“, pentru piano	1.—
„Sărba oltenească“, pentru piano	1.—
„Hai Cristel“, pentru piano	1.—
„Hora luncel“, pentru piano	1.—
„Hora Floreasca“, pentru piano	1.—
„Hora Zurlia“, pentru piano	1.—
„Ca la ușa cortului“, țigănească pentru piano	1.—
„Hora Aurora“, pentru piano	1.—
„Hora ochișcă“, pentru piano	1.—
„Hora frunza“, pentru piano	1.—
„Flori în vale“, polca mazuca pentru piano	1.—
„Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.—
„La blonde“, polca mazuca pentru piano	1.—
„Turdă“, marș patriotic	1.—
„Hora Reginei“	1.—
„Sărba păpușelor“	1.—
„Marș turcesc“	1.—
„Fune talpa la pământ“, brân pentru voce și piano	1.—
„La belle Alexandrine“, mazuca de salon	1.50
„Souvenir de Focșani“, polca mazuca	1.—
„Sousées de Printemps“, Morcean de salon	1.50
„Kreutz-Polca“, original	1.25
„Doina Jiuului“, pentru voce și piano	1.50
„Spinescu Oscar“	1.—
„E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Cecilia“, vals pentru piano	2.—
„Pe aripile amorului“, vals pentru piano	2.—

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D.	1.50
„En Vogue Quadrille“	1.—
„Nunta de argint“, marș	1.—
„Intermezzo“, pentru piano	1.—
„Les fleurs de Mai“, valse	2.—
„Sărba oficerilor“	1.—
„La fille du Marin“, valse	2.—
„Daisy Bell“, valse (All Right)	1.50
„Veneția“, vals	1.50
„Nunta de argint“, vals	2.—

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L.	1.—
2. Sayers Henry L.	1.—
3. Filloleanu Al.	1.—
4. Alexandrescu Er. I.	1.—
5. Moniuszko	1.—
6. Varga F.	1.50
7. Mureșianu A.	1.—
8. Dorianu I.	1.50
9.	1.50
10. Denza L.	1.50
11. Cuna L.	1.—
„Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.—
„Tararabum-der-é“, cânt. cu cuvinte românești și franțoești	1.—
„Imnul școlarului“, pentru 3 voci și piano	1.—
„Nu înțeleg“, romanță	1.—
„Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române	1.—
„Mustăți“, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
„Deșteaptă-te Române“, cântec patriotic	1.—
„Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze	1.50
„E. ahi iubirea“, cântec pentru voce și piano	1.50
„Ochi albaștri“, cu cuvinte române și italiene	1.50
„O dragă Margaretă“, cuvinte de I. Dorianu	1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt	1.—
Voreas D. D.	1.—
Wagner F.	1.—
Wiest Louis	2.—
Nr. 12. Zeller	1.—
13. Gozlan	1.—
14. Dumitriu	1.—
15. Dorianu	1.—
16. Dumitriu	1.—
17. Dorianu	1.—
„Lustige Brüder“ (Frații veseli), vals	1.—
„In fânul de curând coșit“, romanță	1.—
„Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.—
„Privighetoarea de peste Olt“, potpourri național Nr. 1/2 a	2.—
„Nu fi supărat“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.—
„Vinul“ (Le réve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
„Cât te-am iubit“, romanță	1.—
„All Right“, cuvinte române și franceze	1.—
„Sărba lui Zărelea“, cu cuvinte	1.—
„La tine copilă dragă“, romanță	1.—

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.